

[Pia Kjærsgaard]

le andre eksempler. Det skyldes måske, at Politiken er regeringsavis og Jyllands-Posten ikke er det, i hvert fald ikke helt – endnu – men jeg vil bare sige til fru Merethe Due Jensen, som klandrer de andre partier for at kritisere noget, som kun har været i gang i en kort periode, at jeg synes, der har været mange eksempler på, at fru Merethe Due Jensen faktisk har kritiseret ting, inden de overhovedet er trådt i kraft, og mange gange også berettiget.

Dertil kommer, at det, som industriministeren – der før var en han, men som nu er blevet en hun – har lovet at man vil gøre, hvis man skal revidere denne ordning, jo blot er at sætte tilskuddet op. Altså man har vurderet, om det er for lavt et tilskud. Den eneste form for kritik, hvis man kan kalde det det, der er kommet fra regeringens side, er jo blot, at man mener, tilskuddet på 65 kr. er sat for lavt, og så sætter man tilskuddet op. Er det en måde at revidere tingene på? Det synes jeg i hvert fald ikke. Men det er faktisk det eneste, vi har kunnet høre fra regeringen angående en revision af dette her. Og det er jo så nemt. Dermed er vi tilbage i tilskudsordningerne – altså hvor meget skal det sættes op, og hvordan skal man egentlig få det til at fungere? Det er simpelt hen for sølle.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Efter fru Merethe Due Jensens indlæg føler jeg mig nødsaget til at understrege, at vores forslag bestemt ikke er fremsat med det formål at genere regeringens model. Vores forslag er fremsat, fordi vi mener, at det er rigtigt og nødvendigt og på høje tid at få det gennemført. Vi har jo foreslået det tidligere, og vi foreslår det igen. Det er ikke fremsat for specifikt at kritisere regeringens ordning. Nu er det bare blevet aktuelt, at det falder sammen med, at vi altså slet ikke kan lade være med at kritisere regeringens ordning, fordi alle eksemplerne på, hvor dårligt den fungerer, vælter ind over os her hver dag i dagspressen. Så derfor er det jo en naturlig ting at tage med i debatten, men vores forslag er udtryk for, at det er ad denne vej, vi skal løse det helt grundlæggende problem, at vi skal have arbejde, som i dag udføres enten af gør det selv-folk eller som sort arbejde, frem i lyset. Der har vi anvist, hvordan det kan lade sig gøre, helt uafhængigt af, at re-

geringen har valgt en umulig model, som vi selvfølgelig jo ikke kan frede, fordi vi ved, hvad den vil føre til, og mener, det er forkert. Derfor har vi vel også lov til at nævne det i en debat i dag om et tilsvarende problem.

(Kort bemærkning).

Merethe Due Jensen (KRF):

Ja, der er andre modeller, og vi har faktisk ikke noget religiøst forhold til fradragsmodellen, som Venstre og De Konservative har, til trods for at vi er et Kristeligt Folkeparti. Disse modeller kunne jeg da egentlig godt tænke mig at se på og lytte til; så kunne man måske blive lidt klogere. Men det, som Venstre og De Konservative fremlægger i dag, kan vi slet ikke være med til.

Flemming Hansen (KF):

Jeg takker. Det har været en meget spændende debat, som efter min opfattelse fuldstændig har kortlagt, hvor vanvittigt regeringens forslag er. Jeg har stadig væk ikke fået svar på, at 65 kr. i timen ikke skulle være mere værd for et menneske, der har en trækprocent på 65, end for et menneske, der har en trækprocent på 40. Men det kan være, jeg ikke kan regne, og så er der ikke noget at gøre ved det.

Man har diskuteret, om det her er en fiasko eller ej. Og fru Pia Kjærsgaard nævnte et eksempel fra Jyllands-Posten som et godt eksempel og sagde, at der har været fire stykker i en by, der er på ca. 50.000 indbyggere, altså 1 pct. af befolkningen. Det svarer til, at der skulle have været omkring 400 mennesker i dette land, som skulle være tilmeldt, hvis vi ganger lidt op, og det er på 33 dage. Der er nogle, der siger, at det er meget, det er flot, det er imponerende. Vi synes altså ikke, det er så særlig flot, det skal jeg da ærligt indrømme. Har vi noget at sammenligne det med? Ja, vi har faktisk noget at sammenligne det med. Vi har nemlig et tal, der hedder 22.000 at sammenligne med. For ifølge et svar, som statsministeren har givet i Finansudvalget den 24. januar, har statsministeren meddelt, at disse tv-spot, man har brugt penge på, har givet 22.000 henvendelser fra mennesker, der gerne ville udføre arbejde for andre. Og sammenligner man det med de 400 og regner om på landsbasis, kan man altså ikke sige, at tiden har været kort. Den har ikke været særlig kort for dem, der gerne ville lave arbej-